

הנכים של שימחה הולצברג

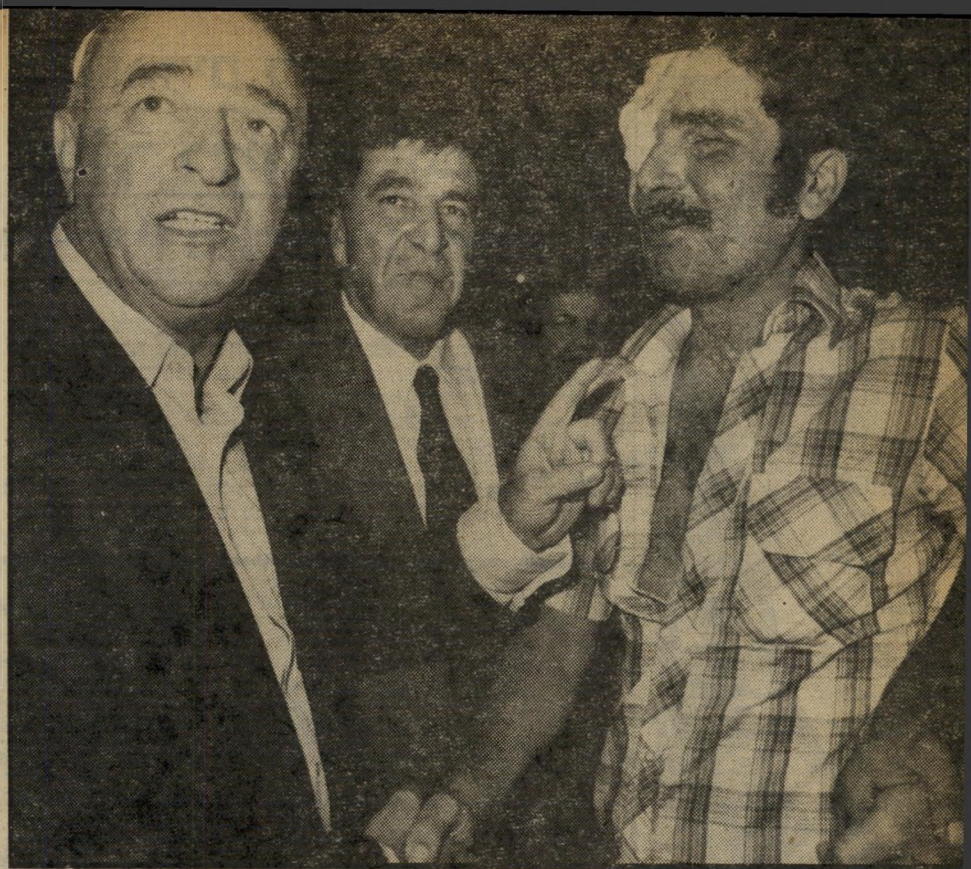

התכנסו כדי לחגוג עימו

החופה, שעמדה להתקיים בשעה שבע וחצי בערב, התעכבה בשעה וחצי בגלל הנהירה ההמונית של כל ידידיו ומוקיריו של הולצברג. גם מתחת לחופה לא שכח את ידידיו מן העבר. את קריאת הברכה כות מתחת לחופה נתן שימחה ל- יוריק פלוינסקי מקיבוץ מגידו. יוריק ושימחה גלחמו יחד בגיטו

מאן חירבאווי, כדי לברכו, אמר לו שימחה: "בשנה הבאה אתה תיקרא את התנ"ך, עוד תראה". חירבאווי, שאיבד את עינו האחת, ועדיין אינו רואה בשנייה, שכב במשך חודשים בבית-החולים הדסה בירושלים.

"אני עוד ארקוד בחתונה שלך", אמר הולצברג ליולי הוכמן, מפגעי

לים בירושלים חודשים רבים, ואיבד את עינו האחת, עינו השנייה עדיין לא במצב תקין, אך הרופאים מקווים שאולי יצליחו לרפא אותה בניתוח נוסף.

התנקשות בראשי-הערים בה נפגע החבלן הדרוזי סאלמן חירבאווי, אשר מיטען התמוצץ בפניו. הוא שכב בבית-החור-

השימחה שלך זו השימחה של כל עם ישראל. אמר ח"כ שימחה פרס לשימחה הולצברג, אבי הפצועים, שחיתן את בנו בכורו אפריים.

"לא ידעתי שיש לך טעם טוב כזה. אני עוד זוכר אותך מן הברך מצווה שלך", אמר ראש-הממשלה מנחם בגין לחתן הנרגש.

למלון רמת-אביב בתל-אביב נהי- רו כאלפיים והמש מאות איש. שבאו לשמוח עם שימחה. ראש- הממשלה, שרים, חברי-כנסת, אלף פים בצה"ל ונכני המילחמות באו ללחוץ את ידי האב המאושר, החתן והכלה.

הולצברג, הטורח במשך שנים לספל בכל הפצועים, מבקר אותם בבתי-החולים, דואג לשיקומם, שמה בשימחתם וכואב את כאבם, חיתן את בנו, אך לא נתן לשימחתו הפרטית להטיח את דעתו מכל "בניו ובנותיו", כפי שהוא מכנה את הנכים. לכל אחד מהם היתה לו ברכה מיוחדת.

כאשר הגיע החבלן הדרוזי, סל-

בית לוחצים אבי הפצועים הולצברג וראש הממשלה מנחם בגין, שהוא ידיד ותיק של שימחה. ברקע חתן אפריים. "לא הייתי מחמיץ את החתונה הזו", אמר בגין.

חתן וכלה הם אפריים הולצברג, העובד בתיירות ורותי לוי, מורה לצורפות. אחרי רומן בזק התחתנו השניים. לידם רב הכותל, מאיר יהודה גץ, אשר בירך אותם מתחת לחופה. הרב שיכל את בנו בזמן שיחרור ירושלים.

וארשה. במלחמת יום-הכיפורים שיכל יוריק את בנו איתן. "זה ריגש אותי לראות קיבוצניק מהשומר- הצעיר חובש כיפה ואומר את הברכות", אמר שימחה.

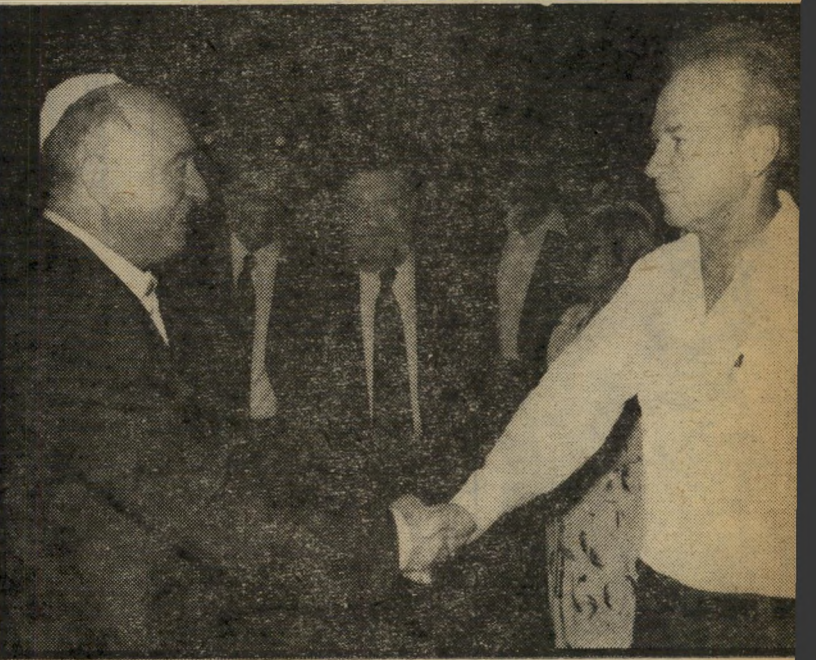
גם יחזקאל פולרביץ, מפעילי תנועת-החרות, ששיכל את בנו ב- צוללת דקר, ורב הכותל מאיר יהודי דה גץ, ששיכל את בנו בשיחרור ירושלים, קראו ברכות מתחת ל- חופה.

מקיבוץ כפר-גלעדי הביאו ל-

אוטובוס הדמים בכביש החוף לפני כשנה וחצי, שאיבד את אשתו, שני ילדיו והוא קטוע רגליים.

אל אחת האלמנות בקצרין שב- צפון הרחוק טילפן שימחה ואמר: "אין לי מישפחה, את המישפחה שלי, בואי לחתונה" היא אמנם באה.

למרות כל ההמולה סביבו, הוא הוביל נכים בכיסאות גלגלים, הת- לוצץ עם אחרים, וזרק מישפטי עידוד לעבר אורחיו.

פרס: נשיקה חמה ואיחולים לבניים איחל ח"כ לשימחה הולצברג. "השימחה שלך היא השימחה של כל העם", אמר לו פרס. פרס, שבא לבדו, גם כן לא שהה זמן ממושך במקום.

בין: לחיצת יד קרה הושיט ח"כ לשימחה הולצברג. רבין היה בין הבודדים שלא חיבקו ונישקו אבי החתן. הוא בא מוקדם, כשהחל המקום להתמלא באנשים נטל את אשתו ועזב.